

Bestyrelsen og direktionen for
Gefion Insurance A/S
Østergade 10
1100 København K

10. juli 2019

Ref. TSK

J.nr. 6652-0067

Sendt pr. e-mail til Gefion Insurance A/S' e-boks

Afgørelse om fastsættelse af kapitaltillæg

1. Afgørelse

Finanstilsynet pålægger Gefion Insurance A/S (herefter Gefion Insurance eller selskabet) pr. dags dato at supplere selskabets solvenskapitalkrav (herefter SCR) med et kapitaltillæg på 39,2 mio. kr., jf. § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Selskabets SCR udgøres herefter af summen af SCR, jf. § 126 c i lov om finansiel virksomhed, og det af Finanstilsynet fastsatte kapitaltillæg, jf. § 350 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet har fastsat kapitaltillægget til at være lig med forskellen mellem det primære kapitalkrav for opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, jf. artikel 204, stk. 1, litra b, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter solvens II-forordningen) og kapitalkravet for operationelle risici, jf. artikel 204, stk. 1, i solvens II-forordningen.

Kapitaltillægget gælder, indtil Finanstilsynet har vurderet, at selskabet har efterlevet påbuddene i Finanstilsynets afgørelse om governance af 5. juli 2019 (herefter governance-afgørelsen). Størrelsen af kapitaltillægget er endvidere fast, indtil Finanstilsynet har haft kapitaltillægget oppe til revision, jf. § 350 b, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Denne afgørelse er truffet af Finanstilsynet efter forelæggelse for Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

FINANSTILSYNET

Århusgade 110
2100 København Ø

Tlf. 33 55 82 82
Fax 33 55 82 00
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

ERHVERVS MINISTERIET

2. Sagsfremstilling

Finanstilsynet sendte den 5. juli 2019 governance-afgørelsen til selskabet. I afgørelsen modtog selskabet følgende påbud:

Outsourcing til agenter og skadesbehandlere (onboarding)

- Selskabet blev påbudt at sikre, at der fremadrettet foretages en detaljeret undersøgelse af outsourcingleverandører, jf. artikel 274, stk. 3, litra a, i solvens II-forordningen.

Compliance

- Selskabet blev påbudt at sikre, at outsourcing ikke sker på en måde, der kan være til hinder for, at selskabet til stadighed kan tilbyde forsikringstagerne en tilfredsstillende service, jf. § 8 a, stk. 1, nr. 4, i outsourcingbekendtgørelsen.
- Selskabet modtog en påtale for ikke at have sikret, at skadesbehandler 1 havde tilstrækkelige evner og kapacitet til at udføre de outsourcete aktiviteter frem til udgangen af 2018, jf. artikel 274, stk. 3, litra a, i solvens II-forordningen.
- Selskabet blev påbudt at sikre, at outsourcingleverandørerne overholder lovgivningen i de respektive lande ved at have tilstrækkelige metoder og procedurer, der er egnede til at opdage og mindske risikoen for manglende overholdelse af gældende lovgivning, jf. § 19, stk. 1, i ledelsesbekendtgørelsen.
- Selskabet blev påbudt at etablere en tilstrækkelig effektiv compliancefunktion, jf. § 19, stk. 2, i ledelsesbekendtgørelsen.

Kontrol af outsourcete aktiviteter

- Selskabet blev påbudt at sikre fyldestgørende interne kontrolprocedurer, jf. § 71, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Intern auditfunktionen

- Selskabet blev påbudt at sikre, at nøglepersonen for den interne auditfunktion er objektiv og uafhængig af virksomhedens operationelle funktioner, jf. § 21, stk. 1, 3. pkt., i ledelsesbekendtgørelsen.
- Selskabet blev påbudt at sikre, at den interne auditfunktion giver ledelsen sin vurdering af, hvorvidt det interne kontrolsystem er tilstrækkeligt og effektivt, jf. bilag 9, nr. 6, i ledelsesbekendtgørelsen.
- Selskabet blev påbudt at etablere en tilstrækkelig effektiv intern auditfunktion, således at denne kan udføre det nødvendige arbejde på en effektiv måde, jf. § 21 og bilag 9 i ledelsesbekendtgørelsen.
- Selskabet blev påbudt at sikre, at der træffes passende foranstaltninger for at mindske risikoen for interessekonflikter for den interne auditfunktion, jf. bilag 9, nr. 2, i ledelsesbekendtgørelsen.

Risikostyringsfunktionen

- Selskabet blev påbudt at sikre en effektiv risikostyringsfunktion, jf. § 18, stk. 2, i ledelsesbekendtgørelsen.

Solvenskapitalkrav

- Selskabet modtog en påtale for, at bestyrelsen og direktionen ikke har været i stand til at sikre, at selskabet til enhver tid har et kapitalgrundlag, som dækker det af selskabet opgjorte solvenskapitalkrav, jf. § 126 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Revisionsudvalget

- Selskabet blev påbudt fremadrettet at sikre, at revisionsudvalgets opgave med at overvåge den lovpligtige revision kan gennemføres effektivt og indenfor en hensigtsmæssig tidsramme, jf. § 31, stk. 3, nr. 4, i revisorloven.

Ledelsessystemet

Selskabet blev påbudt at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

3. Retligt grundlag

Finanstilsynet kan i medfør af § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed fastsætte et krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for et gruppe 1-forsikringsselskab, såfremt Finanstilsynet vurderer, at selskabets virksomhedsstyring afviger væsentligt fra § 71 i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 114 af 21. januar 2015:

”Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse, der giver Finanstilsynet mulighed for i særlige tilfælde at fastsætte et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for gruppe 1-forsikringsselskaber. Bestemmelsen gennemfører artikel 37 i solvens II-direktivet, som ændret ved omnibus II-direktivet.

Der henvises til punkt 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af kapitaltillægget.

Solvenskapitalkravet er et krav til kapitalens størrelse, som sætter forsikringsselskaberne i stand til at dække betydelige tab og giver forsikringstagerne og de begunstigede en betryggende sikkerhed for, at selskabet kan leve op til sine forpligtelser. Som udgangspunkt anvendes standardformlen til at opgøre solvenskapitalkravet, jf. i øvrigt § 126 c, stk. 2, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 33. Hensigten er, at

standardformlen skal afspejle de fleste forsikringssekskabers risikoprofil, men i visse tilfælde vil dette ikke være tilfældet. I disse særlige tilfælde skal Finanstilsynet have beføjelse til at fastsætte et kapitaltillæg. Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg i de tilfælde, der er nævnt i den foreslåede bestemmelses stk. 1, nr. 1-3. Det er imidlertid kun de overordnede rammer for fastsættelsen af et kapitaltillæg, der fremgår af solvens II-direktivet, og dermed af lovforslaget, og de mere specifikke regler, eksempelvis i forhold til vurdering af, hvornår der er tale om en væsentlig afvigelse, der medfører, at Finanstilsynet vil fastsætte et kapitaltillæg, vil blive fastlagt ved Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, der præciserer under hvilke omstændigheder, der kan stilles krav om et kapitaltillæg, samt metoderne til opgørelse heraf, jf. artikel 37, stk. 6 og 7, i solvens II-direktivet, som ændret ved omnibus II-direktivet.

Kommissionen vedtager herudover gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af EIOPA vedrørende procedurerne i forbindelse med afgørelser om at indføre, beregne og ophæve kapitaltillæg, jf. artikel 37, stk. 8, i solvens II-direktivet, som ændret ved omnibus II-direktivet. Delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder bliver udstedt som forordninger.

Solvenskapitalkravet vil i de fleste tilfælde afspejle gruppe 1-forsikringsselskabets risici. Der kan dog forekomme situationer, hvor selskabet har påtaget sig risici, som ikke i passende grad afspejles i solvenskapitalkravet. I disse tilfælde vil Finanstilsynet fastsætte et kapitaltillæg, der anvendes som en sidste mulighed, når andre tilsynsforanstaltninger er ineffektive eller uhensigtsmæssige.

Med henblik på at sikre, at der er overensstemmelse mellem EU-landenes anvendelse af kapitaltillægget, skal tilsynet hvert år forelægge EIOPA en række oplysninger, herunder det gennemsnitlige kapitaltillæg pr. selskab og fordelingen af de kapitaltillæg, som Finanstilsynet har stillet krav om i det foregående år, målt som en procentdel af solvenskapitalkravet.

[]

Nr. 2 omhandler de tilfælde, hvor virksomhedsstyringen afviger væsentligt fra § 71 i lov om finansiel virksomhed. Hvis afvigelsen forhindrer selskabet i at sikre en korrekt identifikation, måling, overvågning, styring og rapportering af de risici, som selskabet er eller vil kunne blive udsat for, og andre foranstaltninger ikke har kunnet udbedre manglerne i tilstrækkelig grad inden for en passende tidshorizont, vil Finanstilsynet fastsætte et kapitaltillæg.

]]”

Lovbemærkningerne til § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed gengiver indholdet af artikel 37, stk. 1, litra c, i solvens II-direktivet, som har følgende ordlyd:

”I forlængelse af tilsynsprocessen kan tilsynsmyndighederne i exceptionelle tilfælde og ved begrundet afgørelse stille krav om et kapitaltillæg for et forsikrings- eller genforsikrings-selskab. Denne mulighed må kun benyttes i følgende tilfælde:

a) og b) [udeladt]

c) tilsynsmyndighederne finder, at ledelsessystemet i et forsikrings- eller genforsikrings-selskab afviger væsentligt fra standarderne i kapitel IV, afdeling 2, i solvens II-direktivet, at disse afvigelser forhindrer selskabet i at sikre en korrekt identifikation, måling, overvågning, styring og rapportering af de risici, som det er eller kunne blive udsat for, og at gennemførelsen af andre foranstaltninger i sig selv næppe vil kunne udbedre manglerne i tilstrækkelig grad inden for en passende tidshorison.”

I forhold til hvad der nærmere skal forstås ved exceptionelle tilfælde i artikel 37, stk. 1, litra c, i solvens II-direktivet, og dermed ”i særlige tilfælde”, jf. lov-bemærkningerne til § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, så følger det bl.a. af betragtning 27 til Solvens II-direktivet:

”Kravet om et kapitaltillæg er exceptionelt i den forstand, at det kun bør anvendes som en sidste mulighed, når andre tilsynsforanstaltninger er ineffektive eller uhensigtsmæssige. Begrebet exceptionelt bør ses inden for rammerne af en særlig situation i det selskab i stedet for i forhold til antallet af kapitaltillæg, som indføres på et specifikt marked.”

Finanstilsynets vurdering af, om et selskabs virksomhedsstyring afviger væsentligt fra § 71 i lov om finansiel virksomhed, jf. § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, skal foretages i henhold til de nærmere regler, som Kommissionen har fastsat i medfør af artikel 37, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter solvens II-direktivet), jf. § 350 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Kommissionen har, bl.a. i medfør af artikel 37, stk. 6, i solvens II-direktivet, vedtaget Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter solvens II-forordningen).

Solvens II-forordningens afsnit 1, kapitel X (artikel 276-287) angiver henholdsvis betingelserne for at stille krav om et kapitaltillæg og metoderne til beregning af kapitaltillægget.

Betingelser for at stille krav om et kapitaltillæg for så vidt angår væsentlig afvigelse i ledelsessystemet

I henhold til artikel 277 i solvens II-forordningen skal tilsynsmyndighederne i vurderingen af, om ledelsessystemet i et forsikringsselskab afviger væsentligt fra afsnit 1, kapitel IV, afdeling 2, i solvens II-direktivet, tage højde for alle relevante faktorer, herunder følgende:

- a) følgerne af afvigelsen fra ledelsesstandarderne i afsnit I, kapitel IV, afdeling 2, i solvens II-direktivet om sund og forsigtig ledelse af selskabets virksomhed, og hvorvidt afvigelsen skyldes utilstrækkelig opfyldelse af et krav relateret til ledelsessystemet eller manglende opfyldelse af et sådant krav
- b) hvor sandsynlige og alvorlige eventuelle negative indvirkninger på forsikringstagere og begunstigede er
- c) de forskellige metoder til at opbygge et effektivt ledelsessystem, som står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med selskabets virksomhed
- d) det sandsynlige økonomiske tab, som selskabet ville lide som følge af afvigelsen
- e) afvigelsens forventede varighed.

Afsnit 1, kapitel IV, afdeling 2, i solvens II-direktivet indeholder de overordnede krav til forsikringsselskabernes ledelsessystem. Kravene er implementeret i § 71 i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (herefter ledelsesbekendtgørelsen). Vurderingen af, om der foreligger en væsentlig afvigelse i ledelsessystemet, skal således foretages ud fra reglerne i § 71 i lov om finansiel virksomhed og ledelsesbekendtgørelsen.

Metoder til beregning af kapitaltillægget for så vidt angår væsentlig afvigelse i ledelsessystemet

I henhold til artikel 286 i solvens II-forordningen skal tilsynsmyndighederne ved beregning af kapitaltillægget som følge af, at et forsikringsselskabs ledelsessystem afviger væsentligt fra afsnit 1, kapitel IV, afdeling 2, i solvens II-direktivet, tage hensyn til alle relevante faktorer, herunder følgende:

- a) de i artikel 277 omhandlede faktorer
- b) kapitaltillæg, som tidligere er blevet fastlagt for sammenlignelige afvigelser for andre forsikringsselskaber med lignende risikoprofiler, forudsat at tilsynsmyndighederne sikrer, at de begrundet deres beslutning om at kræve et kapitaltillæg i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, i solvens II-direktivet, og at denne begrundelse overholder tavshedspligten i direktivets artikel 64.

Finanstilsynet vurderer, at dokumentet "*The underlying assumptions in the standard formula for the Solvency Capital Requirement calculation*"¹ udgivet af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (herefter EIOPA) er relevant for vurderingen af, om Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg, og for beregningen af kapitaltillægget. Af dokumentet følger det bl.a., at standardformlens kapitalkrav for operationelle risici er fastsat under antagelse af, at selskabets risikostyring er på et standardiseret niveau. Det følger endvidere, at den operationelle risiko stiger i takt med selskabets aktiviteter, da den stammer fra utilstrækkelige eller fejlagtige interne processer, personale eller systemer, eller eksterne begivenheder, medmindre at et selskab er veldiversificeret og godt ledet. I dokumentet skriver EIOPA, at et veldiversificeret og godt ledet selskab antages at have en operationel risiko, der ikke kan overstige en lav værdi af det primære solvenskapitalkrav.

Det følger af artikel 204, stk. 1, i solvens II-forordningen, at kapitalkravet for operationelle risici er lig summen af det mindste af 30 pct. af det primære solvenskapitalkrav og det primære kapitalkrav for opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, og 25 pct. af de udgifter, der er påløbet inden for de seneste 12 måneder med hensyn til livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne.

Artikel 37, stk. 2, i solvens II-direktivet angiver, at i de i artikel 37, stk. 1, litra c, i solvens II-direktivet, nævnte situationer (væsentlig afvigelse i ledelsessystemet), skal kapitaltillægget være proportionalt med de væsentligste risici, som skyldes de mangler, der medførte, at tilsynsmyndigheden besluttede at indføre tillægget.

Bestemmelsen er ikke selvstændigt implementeret i dansk ret, men følger af det generelle forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvorefter en offentlig myndigheds afgørelser skal stå i rimeligt forhold til formålet, og at en mere bebyrdende afgørelse ikke må benyttes, når et mindre bebyrdende indgreb er tilstrækkeligt.

Procedure for indførelse, beregning og ophævelse af kapitaltillæg

Med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelse af kapitaltillæg i EU har Kommissionen udstedt Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2012 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne for afgørelser om at indføre, beregne og ophæve kapitaltillæg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (herefter kapitaltillægsforordningen).

Det følger bl.a. af artikel 4, stk. 2, i kapitaltillægsforordningen, at en afgørelse om kapitaltillæg skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at forsikrings-selskabet

¹ https://eiopa.europa.eu/publications/standards/eiopa-14-322_underlying_assumptions.pdf

kan forstå, hvilke foranstaltninger det skal indføre, eller hvilke mangler det skal afhjælpe, for at få fjernet kapitaltillægget.

Det følger endvidere af artikel 4, stk. 3, i kapitaltillægsforordningen, at en afgørelse om kapitaltillæg skal omfatte:

- a) begrundelsen for at indføre et kapitaltillæg
- b) metoden til beregning af kapitaltillægget og størrelsen af kapitaltillægget
- c) den dato, fra hvilken kapitaltillægget finder anvendelse
- d) hvor det er relevant, den frist, forsikringsselskabet har til at afhjælpe de mangler, der førte til indførelse af kapitaltillægget
- e) hvor det er relevant, indholdet og hyppigheden af eventuelle statusrapporter, der skal forelægges i henhold til artikel 5 i kapitaltillægsforordningen.

4. Høring

Gefion Insurance fik den 21. juni 2019 Finanstilsynets udkast til afgørelse i høring med frist for kommentarer den 1. juli 2019, kl. 12.

Selskabet indsendte den 1. juli 2019 sit høringssvar.

Selskabet anfører i høringssvaret, at afgørelsens retlige grundlag ikke indeholder alle relevante bestemmelser for fastsættelse af et kapitaltillæg. Finanstilsynet har i overensstemmelse med selskabets ønsker suppleret det retlige grundlag med yderligere bestemmelser.

Selskabet anfører i høringssvaret, at det er selskabets opfattelse,

- a) at Finanstilsynet ikke har hjemmel til at indføre kapitaltillægget, idet betingelserne i § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, henholdsvis artikel 37, stk. 1, litra c, i solvens II-direktivet, ikke er opfyldt,
- b) at Finanstilsynet under alle omstændigheder har foretaget en utilstrækkelig vurdering af de relevante faktorer i artikel 277 i solvens II-forordningen,
- c) at fastsættelsen af kapitaltillægget i givet fald er i strid med proportionalitetsprincippet, og
- d) at Finanstilsynets afgørelse er ubegrundet og ikke redegør for metoden til fastsættelsen af kapitaltillægget.

Manglende hjemmel til at indføre kapitaltillæg

I forhold til punkt a) og b) om Finanstilsynets manglende hjemmel til at indføre et kapitaltillæg og Finanstilsynets utilstrækkelige vurdering af relevante faktorer, anfører selskabet tre overordnede argumenter herfor. Selskabet anfører,

1. at afvigelserne fra selskabets ledelsessystem til standarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed ikke er væsentlige,

2. at afvigelserne fra selskabets ledelsessystem til standarderne i § 71 i lov om finansiel ikke forhindrer selskabet i at identificere, måle, overvåge og styre risici m.v., og
3. at manglerne i ledelsessystemet kunne udbedres med andre foranstaltninger.

1. Væsentlig afvigelse fra ledelsesstandarderne

For så vidt angår punkt 1 om væsentlig afvigelse fra ledelsesstandarderne anfører selskabet, at adgangen til at fastsætte et kapitaltillæg er begrænset til exceptionelle tilfælde, og kun hvor den almindelige tilsynsproces og de hermed forbundne sanktionsmuligheder i form af bl.a. påbud og påtaler er utilstrækkelige.

Selskabet anfører endvidere, at en række af påbuddene i governance-afgørelsen, der danner grundlag for afgørelsen om kapitaltillægget, enten baserede sig på et ufuldstændigt grundlag eller på forhold, som allerede var opfyldt eller ville blive opfyldt inden den 1. september 2019. Selskabet anfører i forlængelse heraf, at en række af de forhold, som Finanstilsynet inddrager i sin vurdering af væsentligheden, ikke længere er aktuelle.

Selskabet kommenterer endvidere på Finanstilsynets vurdering i henhold til artikel 277, stk. 1, litra a-e, i solvens II-forordningen.

Artikel 277, stk. 1, litra a, i solvens II-forordningen

Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke havde vurderet, hvad følgerne af den angivelige afvigelse fra standarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed skulle være. Selskabet anfører, at Finanstilsynet blot havde bemærket, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser ikke varetages i tilstrækkelig grad, og at det kunne medføre uventede tab som følge af genåbning af gamle sager. Selskabet anfører i forlængelse heraf, at det ikke fremgik, hvilke specifikke interesser, som ikke var blevet varetaget, men at det fremgik af sammenhængen, at Finanstilsynet hentydede til det efterslæb, der gjorde sig gældende i perioden frem til august/september 2018. Selskabet anfører i den forbindelse, at der er rettet op på dette forhold.

Selskabet konkluderer på baggrund heraf, at der ikke var holdepunkter for at antage, at selskabets standarder afviger væsentligt fra § 71 i lov om finansiel virksomhed.

Selskabet anfører derudover, at det ikke fremgik, på hvilken måde selskabet kunne blive påført tab som følge af genåbning af gamle skader. Selskabet anfører, at alle skadessager fra den relevante periode er blevet behandlet og færdiggjort, og at selskabet ikke er bekendt med, at der er rejst krav om genåbning af gamle skadessager.

Selskabet anfører endvidere, at [] pct. af risikoen i land 1's portefølje er cederet til reassuranceselskaber for så vidt angår 2017 og 2018. Selskabet konkluderer derfor, at selskabet ikke kunne blive påført tab som følge af genåbning af skadessager i land 1.

Selskabet anfører i en mail til Finanstilsynet den 2. juli 2019, at det ikke er korrekt, når selskabet i sit høringssvar af 1. juli 2019 anfører, at der er cederet [] pct. af risikoen i land 1's portefølje. Selskabet anfører i mailen, at der er cederet [] pct. af risikoen i land 1's portefølje. Selskabet anfører i forlængelse heraf, at dette ikke ændrer noget materielt i forhold til vurderingen af, at selskabet ikke vil kunne blive påført materielle tab som følge af genåbning af skadessager i land 1.

Selskabet anfører derudover, at Finanstilsynet ikke har underbygget og dokumenteret sin vurdering for, hvordan genåbning af gamle skadessager kan påføre selskabet tab.

Selskabet anfører desuden, at det var uklart, hvad Finanstilsynet mente med compliance risiko, idet følgerne i givet fald vil være øget operationel risiko. Selskabet anfører endvidere, at det var uklart, hvordan denne risiko skulle kunne medføre en forhøjet risiko for, at selskabet bliver involveret i retssager.

Selskabet anfører i forlængelse heraf, at selskabet ikke var bekendt med sager anlagt imod selskabet vedrørende manglende opfyldelse af lokale krav, manglende skadesbehandling m.v., hvis man ser bort fra efterslæbet med skadesbehandlingen i land 1.

Selskabet anfører endvidere, at Finanstilsynet i anden sammenhæng havde henvist til klager indgivet til land 2's finanstilsyn. Selskabet bemærker hertil, at selskabet anså disse klager for grundløse, og at de ikke havde resulteret i egentlige retssager. Selskabet anfører, at selskabet havde fulgt op på samtlige klager, og at det ikke havde givet anledning til yderligere opfølgning fra land 2's finanstilsyn. Selskabet anfører endvidere, at selskabets aktiviteter i land 2, på nær afløb, ville ophøre pr. 30. juni 2019.

Selskabet anfører desuden, at det var uklart, hvilke risici selskabet var udsat for som følge af manglende effektiv risikostyringsfunktion, og at Finanstilsynet ikke havde konkretiseret, hvilke tab selskabet kunne blive udsat for.

Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke havde påvist, hvad følgerne af den angivelige afvigelse fra § 71 i lov om finansiel virksomhed skulle være, ligesom Finanstilsynet ikke havde været i stand til at påvise, at der skulle være problemer med selskabets outsourcing generelt.

Selskabet anfører, at da de påtalte forhold i givet fald er udtryk for en manglende efterlevelse af de krav, som ledelsessystemet stiller, ville meddelelsen af påbud være den mest hensigtsmæssige og effektive sanktionsmulighed, i

modsatning til et kapitaltillæg. Selskabet anfører, at dette burde indgå i Finanstilsynets vurdering af, om Finanstilsynet kunne have valgt en mindre indgribende sanktion.

Artikel 277, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen

Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke havde vurderet, hvor sandsynlige og alvorlige indvirkningerne af en eventuel afvigelse er på forsikringstagerne m.v. Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke havde kvantificeret sandsynligheden for, at indvirkningerne ville indtræffe, eller kvantificeret størrelsen på indvirkningen. Selskabet anfører, at der var krav herom.

Selskabet anfører, at baggrunden for bestemmelsen er, at såfremt det forventede tab måtte være lille, ville der ikke være tale om en væsentlig afvigelse i bestemmelsens forstand.

Selskabet anfører derfor, at Finanstilsynet ikke kunne konkludere, at kravene i artikel 37, stk. 1, litra c, i solvens II-direktivet var opfyldt.

Selskabet anfører afslutningsvist, at det savner grundlag, når Finanstilsynet konkluderede, at efterslæbet i land 1's skadesbehandling skulle medføre en forøget risiko for, at noget lignende skulle ske i andre jurisdiktioner, særligt under hensyntagen til, at der anvendes andre serviceleverandører.

Artikel 277, stk. 1, litra c, i solvens II-forordningen

Selskabet anfører, under henvisning til sit høringssvar til governance-afgørelsen, at selskabet havde et omfattende system til at overvåge og styre dets outsourcingvirksomhed. Selskabet anfører, at det derfor ikke var korrekt, når Finanstilsynet anfører, at selskabet ikke har et tilstrækkeligt ledelsessystem.

Selskabet anfører, at Finanstilsynet alene har kunnet påvise, at skadesbehandlingen i land 1 i en periode ikke havde fungeret tilfredsstillende, dvs. at outsourcingleverandøren ikke havde leveret på et tilfredsstillende og kontraktmæssigt niveau. Selskabet anfører, at dette alene var et eksempel på, at outsourcingretningslinjerne i et enkelt tilfælde ikke var blevet efterlevet i tilstrækkeligt omfang.

Selskabet anfører, at dette ikke betød, at selskabet ikke havde et tilstrækkeligt ledelsessystem, og at Finanstilsynet ej heller havde påvist dette.

Artikel 277, stk. 1, litra d, i solvens II-forordningen

Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke havde vurderet det sandsynlige økonomiske tab i forbindelse med en eventuel afvigelse fra standarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed. Selskabet anfører endvidere, at vurderingen af det sandsynlige økonomiske tab skulle ses i sammenhæng med kravet om

proportionalitet mellem kapitaltillæggets størrelse og de væsentlige risici, som afvigelserne fra standarderne havde medført.

Selskabet anfører, at formålet er at sikre, at en eventuel forøget operationel risiko afdækkes fuldt ud via et forøget solvenskapitalkrav. Selskabet anfører, at det i praksis forudsætter en kvantificering af forøgelsen af den operationelle risiko.

Selskabet anfører, at Finanstilsynet alene havde begrundet kravet med, at selskabet kunne lide betydelige økonomiske tab, og at det økonomiske tab arbitrært var fast til 40 mio. kr., uagtet at land 1's forretning kun udgør [] pct. af selskabets samlede portefølje.

Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke havde foretaget en fyldestgørende vurdering i forhold til artikel 277, stk. 1, litra d, i solvens II-forordningen.

Artikel 277, stk. 1, litra e, i solvens II-forordningen

Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke har underbygget sin vurdering af, at det mindst ville tage selskabet et år at rette op på manglerne i ledelsessystemet. Selskabet anfører endvidere, at de står i kontrast til de påbud, som Finanstilsynet har udstedt i governance-afgørelsen. Selskabet anfører, at det fremgik, at selskabet blev påbudt at fremsende en plan for udbedring af de angivelige mangler i ledelsessystemet inden den 1. september 2019.

Selskabet anfører, at det var uklart, på hvilken baggrund Finanstilsynet kunne vurdere den tidsmæssige udstrækning af en eventuel implementering, når selskabet ikke havde indsendt de pågældende planer.

Selskabet anfører, at en sådan vurdering forudsætter, at den underbygges, og at det oplyses, hvilke faktorer der indgik i vurderingen.

2. Om afvigelsen forhindrer selskabet i at identificere, måle, overvåge og styre risici m.v.

Selskabet anfører, at Finanstilsynet ikke har påvist, at selskabet er ude af stand til at identificere og måle sådanne risici. Selskabet anfører, at det forud for Finanstilsynets henvendelse om skadesbehandlingen i land 1 havde været opmærksom på, at der var efterslæb med skadesbehandlingen. Selskabet anfører desuden, at selskabet den 4. juni 2018 havde gjort Finanstilsynet opmærksom på, at selskabet havde foretaget en række tiltag til at forbedre skadesbehandlingen. Selskabet anfører, at det derfor til fulde havde været i stand til at identificere, måle, overvåge og styre sådanne risici.

Selskabet anfører endvidere, at selskabet havde accepteret og implementeret en mere omfattende onboarding procedure i forhold til vurdering og scree-

ning af potentielle samarbejdspartnere, som selskabet overvejede at outsource aktiviteter til, hvilket ville medvirke til at forhindre, at lignende situationer skulle opstå i fremtiden.

Selskabet anfører tillige, at Finanstilsynet ikke i sine besøg hos selskabets øvrige agenter havde kunnet påvise uregelmæssigheder, endsige at selskabets ledelsessystem ikke havde kunnet opfange eventuelle risici i forbindelse med outsourcing m.v. Selskabet anfører, at det forhold, at land 2's forsikrings-tagere havde indgivet klager til land 2's finanstilsyn, ikke kunne tages til indtægt for, at ledelsessystemet ikke var tilstrækkeligt.

Selskabet anfører, at såfremt selskabets ledelsessystem var ude af stand til at identificere, måle og overvåge relevante risici, måtte det formodes, at dette konkret havde givet anledning til yderligere forhold hos de lokale agenter, eksempelvis i land 3, hvor størstedelen af selskabets forretning er. Selskabet anfører, at dette ikke var tilfældet.

3. Om manglerne ikke kan udbedres ved andre foranstaltninger

Selskabet anfører, at det er en forudsætning for fastsættelsen af et kapitaltillæg, at andre foranstaltninger er utilstrækkelige til at afhjælpe manglerne indenfor en passende tidshorisont.

Selskabet anfører endvidere, at Finanstilsynet ikke havde fastsat, hvad en passende tidshorisont er. Selskabet anfører desuden, at Finanstilsynet ikke havde foretaget en konkret vurdering af, om eventuelle påbud ville kunne opfyldes indenfor denne tidshorisont. Selskabet anfører derudover, at Finanstilsynet havde påbudt selskabet at fremlægge en plan for, hvorledes manglerne skulle afhjælpes senest 1. september 2019. Selskabet anfører, at selskabet derfor lagde til grund, at 1. september 2019 var en passende tidshorisont.

Selskabet anfører i forlængelse heraf, at Finanstilsynet alene kan fastsætte et kapitaltillæg, hvis dokumentationen for opfyldelse af Finanstilsynets påbud ikke foreligger den 1. september 2019.

Fastsættelsen af kapitaltillægget er i strid med proportionalitetsprincippet

Selskabet anfører til punkt c) følgende:

"I henhold til art. 37, stk. 2, skal kapitaltillægget være proportionalt med de væsentlige risici, som i det konkrete tilfælde skyldes de angivelige mangler ved ledelsessystemet.

Opfyldelsen af proportionalitetsprincippet forudsætter således, at Finanstilsynet (i) kvantificerer sandsynligheden for at de identificerede risici materialiserer sig samt (ii) kvantificerer det potentielle tab, jf. herved

også art. 277, stk. 1, for på den baggrund at fastsætte et kapitaltillæg der afdækker det forventede tab.

Finanstilsynet har imidlertid ikke foretaget en sådan kvantificering, men anfører alene at kapitaltillægget svarende til Selskabets kapitalkrav for operationel risiko vil være passende.

Dermed er kapitaltillægget fastsat i strid med art. 37, stk. 2.”

Finanstilsynets afgørelse er ubegrundet og redegør ikke for metoden til beregning af kapitaltillægget

Selskabet anfører til punkt d) følgende:

”I henhold til art. 4 i Gennemførelsesforordningen skal Finanstilsynets afgørelse om at indføre et kapitaltillæg bl.a.:

- i. være begrundet og tilstrækkelig detaljeret til, at Selskabet kan forstå, hvilke foranstaltninger det skal træffe, eller hvilke mangler det skal afhjælpe for at få fjernet kapitaltillægget;*
- ii. angive metoden til beregning af kapitaltillægget;*
- iii. den frist Selskabet har til at afhjælpe manglerne, der førte til indførelsen af kapitaltillægget.*

Finanstilsynets afgørelse opfylder ikke ovenstående krav.

Afgørelsen er ikke i tilstrækkeligt omfang begrundet og indeholder ingen anvisninger på, hvilke foranstaltninger Selskabet skal træffe for at afhjælpe de angivelige mangler. Selskabet er opmærksom på, at Finanstilsynet i Governance Afgørelsen har udstedt en række påbud. Som anført under afsnit 2.1(c), kan der imidlertid alene fastsættes et kapitaltillæg, hvor andre foranstaltninger er utilstrækkelige. I praksis medfører dette, at Finanstilsynet først i tilfælde af manglende efterlevelse af disse kan fastsætte et kapitaltillæg.

Afgørelsen angiver tilsvarende ikke metoden for beregningen af kapitaltillægget. Som anført ovenfor forudsætter en korrekt beregning af kapitaltillægget at sandsynligheden for at de væsentlige risici materialiserer sig samt at størrelsen af det forventede tab kvantificeres.

Endelig angives der ingen frist for afhjælpning af de angivelige mangler. Dermed får kapitaltillægget de facto karakter af at være en permanent forhøjelse af solvenskapitalkravet, hvilket der ikke er hjemmel til i hverken FIL § 350 b eller art. 37 i Solvens II Direktivet.”

Selskabet sammenfatter sit hørings svar til følgende punkter:

”

- a) *FIL § 350 b henholdsvis art. 37 kan alene finde anvendelse i excepti- onelle tilfælde, hvor andre sanktionsmuligheder er ineffektive eller uhensigtsmæssige. Denne betingelse er ikke opfyldt, allerede fordi Finanstilsynet i Governance Afgørelsen udsteder en række påbud. Det må have formodningen imod sig, at Finanstilsynet udsteder på- bud, hvis denne tilsynsforanstaltning er uhensigtsmæssig;*
- b) *Finanstilsynet kan ikke konkludere, at udstedelsen af påbud er en in- effektiv tilsynsforanstaltning, førend fristen for opfyldelsen af disse er udløbet. Derudover må det have formodning imod sig, at Finanstilsy- net udsteder påbud, hvis Finanstilsynet på forhånd vurderer at dette er en ineffektiv tilsynsforanstaltning;*
- c) *I mangel af andre angivelser anser Selskabet den 1. september 2019 som værende fristen for at dokumentere opfyldelsen af Finanstilsy- nets påbud;*
- d) *Finanstilsynet har ikke dokumenteret og kan ikke på sagligt grundlag konkludere, at Selskabets ledelsessystemer afviger væsentlig fra standarden i FIL § 71;*
- e) *Finanstilsynets vurdering af ledelsessystemet er i al væsentlighed ba- seret på et enkeltstående tilfælde af manglende efterlevelse af Sel- skabets interne regler, og afgørelsen dokumenterer ikke, at Selska- bets ledelsessystem generelt afviger fra standarden i FIL § 71;*
- f) *Finanstilsynet har ikke vurderet om betingelserne i art. 37, stk. 1, litra c, har været opfyldt, idet Finanstilsynet ikke har foretaget en korrekt vurdering af de i art. 277 angivne faktorer, idet Finanstilsynet bl.a.:*
- a. *Ikke har vurderet følgerne af en eventuel afgivelse fra stan- darderne i FIL § 71, idet det særligt skal bemærkes, at der ikke er risiko for genåbning af gamle sager, og at eventuelt tab i den henseende under alle omstændigheder vil blive bår- ret af reassurancen, da [] % af risikoen er cederet til reassu- ranceselskaber;*
 - b. *Ikke har kvantificeret sandsynligheden for, at eventuelle ne- gative indvirkninger indtræder, herunder hvor alvorlige ind- virkningerne vil være, idet det bemærkes at [] % af risikoen på land 1's portefølje er cederet;*
 - c. *Ikke har kvantificeret det sandsynlige økonomiske tab, som Selskabet vil lide som følge af en eventuel afvigelse fra stan- darderne i FIL § 71; og*
 - d. *Ikke har foretaget en vurdering af afvigelsesernes forventede varighed.*
- g) *Finanstilsynets fastsættelse af kapitaltillægget er under alle omstæn- digheder sket i strid med proportionalitetsprincippet i art. 37, stk. 2,*

idet det helt arbitrært er fastsat til DKK 40 mio. svarende til, at Finanstilsynet vurderer, at Selskabets operationelle risiko er fordoblet, uanset at land 1's portefølje alene udgør [] % af Selskabets samlede portefølje;

- h) *Finanstilsynet har i strid med art. 4 i Gennemførelsesforordningen ikke i tilstrækkelig grad fastsat hvilke foranstaltninger Selskabet skal træffe for at få fjernet kapitaltillægget, herunder fastsat eventuelle frister herfor, ligesom Finanstilsynet i strid med bestemmelsen har undladt at specificere, hvilken metode der er anvendt til at beregne kapitaltillægget.”*

5. Vurdering

Finanstilsynet har i governance-afgørelsen vurderet, at selskabet ikke har effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet kan som følge heraf fastsætte et krav om kapitaltillæg til SCR, jf. § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, hvis afvigelsen fra kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed er væsentlig.

Det følger af bemærkningerne til § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslag nr. L 114 af 21. januar 2015, at Finanstilsynet fastsætter et kapitaltillæg, hvis et selskabs afvigelse fra kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed forhindrer selskabet i at sikre en korrekt identifikation, måling, overvågning, styring og rapportering af de risici, som selskabet er eller vil kunne blive udsat for, og andre foranstaltninger ikke har kunnet udbedre manglerne i tilstrækkelig grad inden for en passende tidshorisont.

Finanstilsynets vurdering af, om selskabets afvigelse fra kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed er væsentlig, skal foretages i henhold til artikel 277 i solvens II-forordningen, jf. § 350 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Væsentlig afvigelse fra ledelsesstandarderne

Det følger af artikel 277 i solvens II-forordningen, at tilsynsmyndighederne skal tage højde for alle relevante faktorer, når de skal vurdere, om ledelsessystemet i et forsikringselskab afviger væsentligt fra afsnit 1, kapitel IV, afdeling 2, i solvens II-direktivet, herunder kravene i artikel 277, stk. 1, litra a-e, i solvens II-forordningen.

Kravene i afsnit 1, kapitel IV, afdeling 2, i solvens II-direktivet, er bl.a. udmøntet i § 71 i lov om finansiel virksomhed og ledelsesbekendtgørelsen. Derfor skal Finanstilsynet vurdere, om selskabets ledelsessystem afviger væsentligt fra kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed, under hensyntagen til faktorerne nævnt i artikel 277, stk. 1, litra a-e, i solvens II-forordningen.

Artikel 277, stk. 1, litra a, i solvens II-forordningen

Finanstilsynet skal i sin vurdering af, om ledelsessystemet i selskabet afviger væsentligt fra kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed, tage højde for følgerne af afvigelsen fra ledelsesstandarderne, jf. artikel 277, stk. 1, litra a, i solvens II-forordningen.

Det følger af governance-afgørelsen, at Finanstilsynet vurderede, at selskabets skadesbehandlingselskab i land 1 ikke havde udført en tilstrækkelig god skadesbehandling for Gefion Insurances land 1's forsikringstagere. Finanstilsynet vurderede desuden, at selskabet ikke havde foretaget en due diligence med henblik på at undersøge skadebehandlerens evner og kvalifikationer inden outsourcingaftalens indgåelse. Finanstilsynet vurderede endvidere, at selskabet ikke havde sikret en tilstrækkelig og effektiv kontrol af de outsourcede aktiviteter.

Finanstilsynet vurderer, at selskabets manglende kontrol med de outsourcede aktiviteter medfører, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser ikke varetages i tilstrækkelig grad, og at selskabet kan blive påført uventede tab som følge af genåbning af gamle skader. Den utilstrækkelige skadesbehandling har i høj grad skyldtes manglede ressourcer hos skadebehandleren. Finanstilsynet vurderer, at de manglende ressourcer hos skadebehandleren har medført en forhøjet risiko for, at selskabet bliver nødt til at genåbne gamle sager, hvilket kan påføre selskabet tab.

Selskabet anfører i høringssvaret, at det ikke fremgik af afgørelsen, hvilke specifikke interesser, som ikke blev varetaget, men at det fremgik af sammenhængen, at der blev sigtet til efterslæbet i land 1, hvilket der var rettet op på.

Med forsikringstagernes og de begunstigedes interesser mener Finanstilsynet forsikringstagernes og de begunstigedes interesser i at få udbetalt de erstatninger, de har krav på indenfor rammerne af lovgivningen, herunder eksempelvis indenfor en given tidsfrist. Finanstilsynet har eksemplificeret manglerne i kontrollen med de outsourcede aktiviteter i skadesbehandlingen i land 1. Selskabet anfører i høringssvaret, at der er rettet op på manglerne i skadesbehandlingen i land 1. Finanstilsynet har ikke konkluderet og kan ikke konkludere, at der er rettet op på manglerne i skadesbehandlingen i land 1, hvilket Finanstilsynet vil undersøge på en opfølgende funktionsinspektion i selskabet. Uanset at der for den konkrete skadesbehandling i land 1 måtte være rettet op på manglerne, er det fortsat Finanstilsynets vurdering, at selskabets kontrol med de outsourcede aktiviteter som helhed er mangelfuld. Finanstilsynet vurderer i forlængelse heraf fortsat, at selskabet ikke i tilstrækkelig grad sikrer, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages.

Selskabet anfører desuden i høringssvaret, at det ikke fremgik på hvilken måde, som selskabet kunne blive påført tab som følge af genåbning af gamle skader.

Finanstilsynet vurderer, at i det omfang gamle sager måtte blive genåbnet, vil det sandsynligvis være fordi, at der er mistanke om, at selskabet har udbetalt for lidt i erstatning til forsikringstagerne eller de begunstigede. Dermed ville en genåbning potentielt kunne føre til tab for selskabet.

Selskabet anfører i høringssvaret, at [] pct. af risikoen i land 1's portefølje for årene 2017 og 2018 er afgivet til genforsikringen, og at selskabet derfor ikke kan blive påført materielle tab i land 1 som følge af genåbning af gamle sager.

Selskabet har først i høringssvaret gjort Finanstilsynet bekendt med, at forretningen i land 1 for årene 2017 og 2018 er [] pct. genforsikret. Finanstilsynet vurderer dog, at selskabet kan blive påført tab som følge af genåbning af skader fra årene 2017 og 2018 i land 1. Finanstilsynet vurderer fortsat, at selskabets kontrol med de outsourcete aktiviteter ikke sikrer, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages på en måde, der sikrer, at de får den erstatning, der har krav på. Finanstilsynet vurderer derfor, at selskabet som helhed er i forhøjet risiko for, at genåbning af gamle skadesager kan påføre selskabet tab. Dette underbygges af, at Finanstilsynet på inspektionerne i selskabets land 3's agent 1, og selskabets land 4's agent 2 har konstateret, at selskabet ikke sikrer, at der bliver fulgt op på audits, jf. governance-afgørelsen.

Det følger endvidere af governance-afgørelsen, at Finanstilsynet vurderede, at selskabet ikke havde indført en effektiv compliancefunktion. Finanstilsynet vurderer på baggrund heraf, at selskabet er udsat for forhøjede compliance-risici. Det er en skærpene omstændighed, at selskabet driver forretning i flere lande, idet hver jurisdiktion har sin egen lokale lovgivning i tillæg til den europæiske lovgivning. Således vurderer Finanstilsynet, at drift i flere jurisdiktioner, alt andet lige, stiller større krav til compliancefunktionen. Finanstilsynet vurderer derfor, at selskabet er i forhøjet risiko for at blive involveret i retssager, der kan påføre selskabet tab.

Selskabet anfører i høringssvaret, at det var uklart i udkastet til afgørelsen, hvad Finanstilsynet mente med compliancerisiko, og at det var uklart, hvordan denne risiko kunne medføre forhøjet risiko for at blive involveret i retssager.

Med compliancerisiko mener Finanstilsynet risikoen for, at selskabet ikke overholder lovgivningen eller egne interne politikker og retningslinjer. Finanstilsynet vurderer, at der er forhøjet risiko for, at der kan gøres krav gældende mod selskabet som følge af, at selskabet ikke lever op til lovgivningen. Dette er eksemplificeret ved skadesbehandlingen i land 1, hvor selskabet i høringssvaret selv anfører, at der var anlagt retssager imod selskabet vedrørende

manglende opfyldelse af lokale krav, manglende skadesbehandling m.v. Selvom vurderingen er eksemplificeret ved efterslæbet i land 1, vurderer Finanstilsynet, at risikoen gør sig gældende for hele selskabets forretning, idet det er selskabets compliancefunktion, som Finanstilsynet har vurderet ikke er effektiv.

Finanstilsynet vurderede i governance-afgørelsen desuden, at selskabet ikke havde en effektiv risikostyringsfunktion, herunder at selskabet ikke havde sikret, at der sker en korrekt styring og overvågning af selskabets risici. Finanstilsynet vurderer på den baggrund, at selskabet potentielt kan undervurdere de risici, som selskabet er udsat for. Finanstilsynet vurderer derfor, at selskabet kan blive udsat for tab, som selskabet kunne have undgået, hvis selskabet havde styret og overvåget sine risici i tilstrækkelig grad.

Selskabet anfører i høringssvaret, at det var uklart, hvilke risici Finanstilsynet henviser til, ligesom det ikke konkretiseres, hvilket tab selskabet kan blive udsat for.

Det fremgår af governance-afgørelsen, at Finanstilsynet vurderede, at selskabet manglede at foretage due diligence i forbindelse med onboarding-processen af skadesbehandlere, når disse ikke samtidig var ansvarlige for salg af forsikringer. Det fremgår endvidere, at Finanstilsynet vurderede, at selskabet i den forbindelse ikke havde sikret sig, at outsourcingleverandøren havde de tilstrækkelige kompetencer, viden og kapacitet til at udføre de outsourcete aktiviteter på betryggende vis. Finanstilsynet vurderede desuden, at manglende kendskab til og overvågning af, om lovgivningen overholdes, kan medføre, at selskabet står overfor en højere operationel risiko og forsikringsmæssige risici, dels ved forringet omdømme i forbindelse med fejl i skadesbehandlingen dels risiko for ikke korrekt afsatte reserver til erstatninger.

Det fremgår endvidere af governance-afgørelsen, at Finanstilsynet vurderede, at der var risiko for, at selskabets interesser ikke blevet varetaget tilstrækkeligt i de udførte audits, idet de som udgangspunkt foretages af selskabets reassurandører. Finanstilsynet konstaterede endvidere, at der ikke havde været dokumenterede audits af selskabets land 4's agent 2. Finanstilsynet vurderede endvidere, at der havde været svigtende kontrol i forhold til at overvåge om anbefalingerne i audits blev implementeret hos agent 2.

Det fremgår endvidere af governance-afgørelsen, at Finanstilsynet vurderede, at selskabets risikostyring i forbindelse med håndtering af bordereaux'erne er utilstrækkelig. Finanstilsynet vurderede, at selskabets evne til at overvåge risikoen og lønsomheden afhænger meget af korrekt indberetning af bordereaux'er.

Finanstilsynet vurderer på baggrund heraf, at de risici, som selskabet er udsat for bl.a. relaterer sig til øget omdømmerisiko, øget reserverisiko og øget risiko

for utilstrækkelige præmier. Finanstilsynet vurderer, at det ikke er et krav, at dette skal konkretiseres yderligere.

Finanstilsynet vurderer samlet set, at manglerne i ledelsessystemet har medført, at selskabets operationelle risici er større end de ville have været med et effektivt ledelsessystem, da manglerne i ledelsessystemet potentielt kan medføre uventede tab for selskabet.

Selskabet anfører i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke havde påvist, hvad følgerne af den angivelige afvigelse fra § 71 i lov om finansiel virksomhed skulle være, og at Finanstilsynet ikke havde påvist, at der var problemer med selskabets outsourcing generelt.

Finanstilsynet vurderer i governance-afgørelsen, at selskabets ledelsessystem ikke lever op til kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet vurderer endvidere, at ovenstående redegør for, hvilke potentielle følger det mangelfulde ledelsessystem kan have for selskabet. Finanstilsynet vurderede ligeledes i governance-afgørelsen, at selskabets kontrol med de outsourcete aktiviteter ikke er tilstrækkelig.

Finanstilsynet skal endvidere vurdere, om afvigelsen i ledelsessystemet skyldes utilstrækkelig opfyldelse af et krav relateret til ledelsessystemet eller manglende opfyldelse af et sådant krav, jf. artikel 277, stk. 1, litra a, i solvens II-forordningen. Det er Finanstilsynets vurdering, at afvigelsen i ledelsessystemet skyldes, at selskabet ikke har indført et ledelsessystem, der i tilstrækkelig grad sikrer en effektiv virksomhedsstyring som påkrævet i § 71 i lov om finansiel virksomhed. Det skyldes bl.a., at selskabet havde oprettet funktioner for compliance, risikostyring og intern audit, men at disse funktioner efter Finanstilsynets vurdering i governance-afgørelsen ikke var tilstrækkeligt effektive.

Artikel 277, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen

Finanstilsynet skal i sin vurdering af, om afvigelsen fra ledelsesstandarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed er væsentlig, tage højde for, hvor sandsynlige og alvorlige eventuelle negative indvirkninger på forsikringstagerne og de begunstigede er, jf. artikel 277, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen.

Finanstilsynet vurderer, at det er sandsynligt, at afvigelserne fra ledelsesstandarderne har haft og vil have negative indvirkninger på forsikringstagerne og de begunstigede. Det skyldes, at selskabets manglende kontrol med den outsourcete skadesbehandling har medført, at nogle af selskabets skadesbehandlere ikke har behandlet selskabets forsikringstagere og begunstigede i henhold til gældende lovgivning, jf. governance-afgørelsen.

Land 1's finansilsyn har i sin rapport til selskabets land 1's skadesbehandler 1 konkluderet, at land 1's skadesbehandler ikke leverede materiale til forsikringstagerne eller de begunstigede, der gjorde disse i stand til at kontrollere, om de havde fået den korrekte erstatning. Land 1's finansilsyn konkluderede tillige, at land 1's skadesbehandler ikke udbetalte erstatninger indenfor tidsrammerne i land 1's lovgivning. Det vil sige, at land 1's forsikringstagere og begunstigede fik deres erstatning udbetalt for sent.

Finanstilsynet vurderer, at manglerne i ledelsessystemet både kan medføre, at forsikringstagerne eller de begunstigede ikke får udbetalt den korrekte erstatning, men også, at forsikringstagerne eller de begunstigedes skadesbehandling ikke foretages hurtigt nok i forhold til tidsfristerne i den lokale land 1's regulering. Finanstilsynet vurderer i forlængelse heraf, at der er risiko for, at forsikringstagere og begunstigede i andre jurisdiktioner end land 1 ikke får den skadesbehandling, som de har krav på. Det skyldes, at land 2's finansilsyn i slutningen af 2018 informerede Finanstilsynet om, at deres afdeling for forbrugerklager havde modtaget klager vedrørende Gefion Insurances aktiviteter i land 2, som knytter sig til skadesbehandlingen, herunder manglende tilgængelighed, lange sagsbehandlingstider og manglende svar fra Gefion Insurance på klager, jf. governance-afgørelsen. Finanstilsynet vurderer, at denne risiko vil være til stede, indtil selskabet opnår en tilstrækkelig kontrol med sine outsourcete aktiviteter.

Finanstilsynet vurderer endvidere, at den potentielle indvirkning på forsikringstagerne og de begunstigede kan være alvorlig. Det skyldes eksempelvis, at det kan have en alvorlig negativ indflydelse på forsikringstagernes eller de begunstigedes finansielle situation, hvis de får for lidt i erstatning eller ikke får erstatningen udbetalt rettidigt.

Selskabet anfører i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke havde vurderet, hvor sandsynlige og alvorlige indvirkningerne af en eventuel afvigelse i ledelsessystemet er på forsikringstagerne m.v. Selskabet anfører i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke havde kvantificeret sandsynligheden eller hvor alvorlige indvirkningerne er, og at der er krav herom.

Finanstilsynet deler ikke selskabets vurdering af, at der er krav om, at Finanstilsynet præcist skal kvantificere sandsynligheden eller alvoren af indvirkningerne. Finanstilsynet vurderer, at det er påvist, at afvigelserne i selskabets ledelsessystem har haft negative konsekvenser for selskabets forsikringstagere og begunstigede, og at de potentielt kunne være alvorlige for disse. Finanstilsynet vurderer, at bestemmelsen skal ses med udgangspunkt i forsikringstagernes og de begunstigedes forhold. Finanstilsynet vurderer, at hvad der kan anses som ubetydelige fra selskabets side, kan være meget betydelige for selskabets forsikringstagere og begunstigede.

Finanstilsynet vurderer derfor fortsat, at kravene i artikel 277, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen er opfyldte.

Selskabet anfører desuden i høringssvaret, at det savner grundlag, når Finanstilsynet konkluderede, at efterslæbet i land 1 skulle medføre en forøget risiko for, at noget lignende skulle ske i andre jurisdiktioner, når der her anvendes andre leverandører. Selskabet anfører endvidere i høringssvaret, at det forhold, at der er indgivet klager til land 2's finanstilsyn ikke kan tages til indtægt for, at selskabets ledelsessystem afviger fra kravene.

Finanstilsynet vurderer fortsat, at det er selskabets ledelsessystem, der ikke har sikret, at selskabet varetager sine forsikringstagere og begunstigedes interesser tilstrækkeligt. Dette er eksemplificeret ved efterslæbet i land 1. Finanstilsynet vurderer fortsat, at selskabets ledelsessystem ikke sikrer, at samtlige af selskabets forsikringstagere og de begunstigedes interesser varetages tilstrækkeligt, og ikke kun for så vidt angår land 1's forsikringstagere og begunstigede.

Artikel 277, stk. 1, litra c, i solvens II-forordningen

Finanstilsynet skal i sin vurdering af, om afvigelsen fra ledelsesstandarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed er væsentlig, tage højde for de forskellige metoder til at opbygge et effektivt ledelsessystem, som står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med selskabets virksomhed, jf. artikel 277, stk. 1, litra c, i solvens II-forordningen.

Finanstilsynet vurderer, at selskabet ikke har et ledelsessystem, der står i et rimeligt forhold til hverken arten, omfanget eller kompleksiteten af de risici, der er forbundet med selskabets virksomhed.

Selskabet anfører i høringssvaret, at selskabet har et omfattende system til overvågning af sin outsourcingvirksomhed. Selskabet anfører endvidere, at det ikke var korrekt, når Finanstilsynet konkluderede i udkastet til afgørelsen, at selskabet ikke havde et tilstrækkeligt ledelsessystem.

Finanstilsynet vurderede i governance-afgørelsen, at selskabets ledelsessystem ikke var effektivt.

Finanstilsynet vurderer, at en stor del af selskabets risici stammer fra selskabets brug af outsourcing, da selskabet outsourcer al indtegning og skadesbehandling. Dermed er det væsentligt for selskabet og selskabets forsikringstagere og begunstigede, at de outsourcete aktiviteter kontrolleres. Dette har selskabets ledelsessystem ikke sikret, jf. governance-afgørelsen. Derudover har selskabet ikke foretaget en due dilligence af alle selskabets skadesbehandlere, jf. governance-afgørelsen. Det er dermed Finanstilsynets vurdering, at selskabets ledelsessystem ikke står i rimeligt forhold til arten af selskabets risici. Det er ligeledes Finanstilsynets vurdering, at selskabets brug af outsourcing er så omfattende, at selskabets ledelsessystem heller ikke står

i rimeligt forhold til omfanget af de risici, som outsourcingen medfører. I vurderingen af om selskabets ledelsessystem står i rimeligt forhold til omfanget af selskabets risici, har Finanstilsynet lagt vægt på, at selskabet anvender mange forskellige outsourcingleverandører.

Selskabet har outsourcete aktiviteter i land 1, land 2, land 3, land 4, land 5, land 6 og land 7. Alle jurisdiktioner har lokal lovgivning som selskabet skal overholde. Finanstilsynet vurderer, at det er en kompleks opgave at sikre, at alle outsourcete aktiviteter lever op til lokale lovgivningsmæssige krav. Derfor er det også Finanstilsynets vurdering, at selskabets ledelsessystem heller ikke står i rimeligt forhold til kompleksiteten af selskabets risici.

Selskabet anfører, at Finanstilsynet alene havde påvist, at skadesbehandlingen i land 1 på et tidspunkt ikke levede op til den kontrakt, selskabet havde indgået med sin outsourcingleverandør, og at dette ikke betyder, at selskabets ledelsessystem ikke er tilstrækkeligt.

Finanstilsynet henviser til governance-afgørelsen, hvor Finanstilsynet har vurderet, at selskabets ledelsessystem ikke er effektivt.

Artikel 277, stk. 1, litra d, i solvens II-forordningen

Finanstilsynet skal i sin vurdering af, om afvigelsen fra ledelsesstandarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed er væsentlig, tage højde for det sandsynlige økonomiske tab, som selskabet ville lide som følge af afvigelsen fra ledelsesstandarderne, jf. artikel 277, stk. 1, litra d, i solvens II-forordningen.

Finanstilsynet vurderer, at selskabet kan lide betydelige økonomiske tab som følge af manglerne i ledelsessystemet. Finanstilsynet vurderer, at manglerne i compliancefunktionen, kontrollen med de outsourcete aktiviteter og risikostyringsfunktionen alle kan medføre tab for selskabet som ovenfor beskrevet.

Det er en underliggende antagelse i standardformlens kapitalkrav for operationelle risici, at et selskab har et risikostyringssystem på et standardiseret niveau, jf. "The underlying assumptions in the standard formula for the Solvency Capital Requirement calculation" udgivet af EIOPA. Finanstilsynet vurderer på den baggrund, at standardformlens kapitalkrav for operationelle risici undervurderer selskabets reelle operationelle risiko.

Selskabet anfører i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke havde vurderet det sandsynlige tab, som selskabet vil kunne lide som følge af en eventuel afvigelse i ledelsessystemet. Selskabet anfører endvidere i høringssvaret, at dette tab skulle ses i sammenhæng med kravet om proportionalitet.

Finanstilsynet vurderer, at kravet om proportionalitet ikke er relevant for vurderingen af hvor stort det sandsynlige tab, som selskabet kan lide, er.

Selskabet anfører endvidere i høringssvaret, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at en eventuel forøget operationel risiko vil kunne dækkes af solvenskapitalkravet, og at den i praksis forudsætter en kvantificering. Selskabet anfører desuden i høringssvaret, at Finanstilsynet i udkastet til afgørelsen alene havde anført, at selskabet kunne lide betydelige økonomiske tab, og at disse arbitrært var fastsat til 40 mio. kr., uagtet at land 1's forretning kun udgør [] pct. af selskabets samlede portefølje.

Finanstilsynet deler selskabets vurdering af, at bestemmelsen skal sikre, at solvenskapitalkravet kan dække de forøgede operationelle risici. Finanstilsynet har kvantificeret tillægget, der skal sikre at solvenskapitalkravet kan dække de forøgede operationelle risici, til at være lig med forskellen mellem det primære kapitalkrav for opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko og kapitalkravet for operationelle risici, svarende til 39,2 mio. kr. på nuværende tidspunkt.

Finanstilsynet vurderer, at denne risiko ikke alene relaterer sig til land 1's portefølje, men selskabets portefølje som en helhed. Det skyldes, at Finanstilsynet vurderer, at det er Gefion Insurances ledelsessystem som helhed, der ikke er effektivt, og ikke kun ledelsessystemet omkring land 1's forretning.

Artikel 277, stk. 1, litra e, i solvens II-forordningen

Finanstilsynet skal i sin vurdering af, om afvigelsen fra ledelsesstandarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed er væsentlig, tage højde for afvigelsen fra ledelsesstandardernes forventede varighed, jf. artikel 277, stk. 1, litra e, i solvens II-forordningen.

Finanstilsynet vurderer, at manglerne i ledelsessystemet er så omfattende, at det vil tage mindst et år for selskabet at sikre et ledelsessystem, som ikke afviger væsentligt fra ledelsesstandarderne i § 71 i lov om finansiel virksomhed. Det skyldes, at selskabet skal sikre en tilstrækkelig kontrol med de outsourcete aktiviteter, der er placeret i flere jurisdiktioner. Derudover skal selskabet sikre sig kendskab til den lokale lovgivning i de forskellige jurisdiktioner for at sikre sig, at outsourcingleverandørerne lever op til den lokale lovgivning.

Selskabet anfører i sit høringssvar, at Finanstilsynet i udkastet til afgørelsen ikke har underbygget sin vurdering af, at det mindst vil tage selskabet et år at rette op på manglerne i ledelsessystemet. Selskabet anfører endvidere i høringssvaret, at det står i kontrast til de påbud, som Finanstilsynet har udstedt i governance-afgørelsen. Selskabet anfører i høringssvaret, at det fremgik af udkastet til afgørelse, at selskabet blev påbudt at fremsende en plan for udbedring af de angivelige mangler i ledelsessystemet inden den 1. september 2019.

Finanstilsynet vurderer ikke, at vurderingen af tidshorizonten står i kontrast til påbuddene i governance-afgørelsen. Finanstilsynet vurderer, at manglerne i ledelsessystemet er så store, at det er nødvendigt at foretage en opfølgende funktionsinspektion for at afgøre, om selskabet har efterlevet påbuddene i governance-afgørelsen. Tidsfristen den 1. september 2019 skal derfor alene sikre, at selskabet udarbejder en plan for, hvorledes selskabet vil udbedre manglerne. Finanstilsynet vil dermed ikke anse påbuddene i governance-afgørelsen som efterlevet, blot fordi selskabet indsender førnævnte plan den 1. september 2019. Finanstilsynet vurderer, at der er behov for at sikre, at ledelsessystemet fungerer i praksis, og ikke blot, at nye tiltag er nedskrevet eller igangsat.

Selskabet anfører i høringssvaret, at det var uklart i udkast til afgørelse på hvilken baggrund Finanstilsynet kunne vurdere den tidsmæssige udstrækning af en eventuel implementering, når selskabet ikke havde indsendt de pågældende planer.

Selskabet anfører i høringssvaret, at en sådan vurdering forudsætter, at den underbygges, og at det oplyses, hvilke faktorer der indgår i vurderingen.

Finanstilsynets vurdering baserer sig på, at selskabet skal

- a) sikre en effektiv compliancefunktion, der har kendskab til den lokale lovgivning i de jurisdiktioner, som selskabet opererer i,
- b) sikre en effektiv kontrol med de outsourcete aktiviteter, hvilket er en omfattende opgave, under hensyntagen til selskabets brug af outsourcing,
- c) sikre en effektiv intern audit funktion, og at denne er uafhængig, samt at få ansat en nøgleperson for den interne audit funktion og
- d) sikre en effektiv risikostyringsfunktion, der kan overvåge og identificere risiciene i samtlige jurisdiktioner.

Finanstilsynet vurderer, at samtlige ovenstående forhold er tidskrævende at få implementeret. Finanstilsynet vurderer, at selskabet formentlig skal bruge flere ressourcer for at opfylde kravene, og at det efterfølgende kræver tid at sikre, at Finanstilsynets påbud efterleves. Finanstilsynet vurderer, at dette vil tage mindst et år.

Finanstilsynet vurderer derfor samlet set, at ledelsessystemet afviger væsentligt fra kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed.

Om afvigelsen forhindrer selskabet i at identificere, måle, overvåge og styre risici m.v.

Selskabet anfører i høringssvaret, at Finanstilsynet i udkastet til afgørelse ikke havde konkluderet, at afvigelsen i ledelsessystemet medfører, at selskabet ikke er i stand til at identificere, måle overvåge og styre risici m.v., jf. artikel 37, stk. 1, litra c, i solvens II-direktivet.

Kravet om, at afvigelsen i ledelsessystem skal medføre, at selskabet ikke er i stand til at identificere, måle overvåge og styre risici m.v., fremgår også af lovbemærkningerne til § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet har i governance-afgørelsen vurderet, at selskabets kontrol med outsourcete aktiviteter er mangelfuld, at selskabets risikostyringsfunktion ikke er effektiv, og at selskabets compliancefunktion ikke er effektiv. Finanstilsynet vurderer, at alle disse områder i ledelsessystemet netop skal sikre, at selskabet er i stand til at identificere, måle, overvåge og styre sine risici, hvilket de ikke gør selskabet i stand til.

Derfor er det Finanstilsynets vurdering, at afvigelsen i ledelsessystemet medfører, at selskabet ikke er i stand til at identificere, måle overvåge og styre risici m.v.

Selskabet anfører i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke i sine besøg hos selskabets øvrige agenter havde kunnet påvise uregelmæssigheder, endsige at selskabets ledelsessystem ikke havde kunnet opfange eventuelle risici i forbindelse med outsourcing m.v. Selskabet anfører i høringssvaret, at såfremt selskabets ledelsessystem var ude af stand til at identificere, måle og overvåge relevante risici, måtte det formodes, at dette konkret havde givet anledning til yderligere forhold hos de lokale agenter, eksempelvis i land 3 hvor størstedelen af selskabet forretning er. Selskabet anfører i høringssvaret, at dette ikke var tilfældet.

Finanstilsynet vurderede i governance-afgørelsen, at selskabets kontrol med land 4's agent 2 ikke var tilstrækkelig uanset, at Finanstilsynet ikke havde indvendinger imod den måde, agent 2 udførte indtegningen og skadesbehandlingen på. Det forhold, at risici ikke har materialiseret sig, er ikke ensbetydende med, at selskabet kan identificere, måle, overvåge og styre sine risici.

Finanstilsynet vurderer derfor samlet set, at afvigelserne i ledelsessystemet forhindrer selskabet i at identificere, måle, overvåge og styre sine risici, jf. § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Om manglerne kan udbedres ved andre foranstaltninger

Selskabet anfører endvidere i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke havde konkluderet, at andre foranstaltninger var utilstrækkelige til at afhjælpe manglerne i ledelsessystemet indenfor en passende tidshorizont.

Kravet om, at andre foranstaltninger skal være utilstrækkelige til at afhjælpe manglerne i ledelsessystemet indenfor en passende tidshorizont fremgår af lovbemærkningerne til § 350 b, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed og følger af det generelle forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

Finanstilsynet har vurderet, at det vil tage mindst et år for selskabet at leve op til påbuddene i governance-afgørelsen, jf. ovenfor. Finanstilsynet vurderer derfor, at Finanstilsynet ikke har andre sanktionsmuligheder end at give selskabet et kapitaltillæg som følge af manglerne i ledelsessystemet, indtil påbuddene i governance-afgørelsen er efterlevet.

Selskabet anfører i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke havde fastsat, hvad en passende tidshorison var, og at selskabet lagde til grund, at denne måtte være den 1. september 2019. Selskabet anfører i forlængelse heraf, at Finanstilsynet alene kan fastsætte et kapitaltillæg, hvis selskabet ikke sender dokumentation for selskabets efterlevelse af påbuddene i governance-afgørelsen den 1. september 2019.

Det følger af artikel 4, stk. 3, litra d, i kapitaltillægsforordningen, at Finanstilsynet kun skal fastsætte en frist for, hvornår selskabet skal have afhjulpet manglerne, der førte til indførelsen af kapitaltillægget, hvor det er relevant. Finanstilsynet vurderer som før beskrevet, at Finanstilsynet er nødt til at foretage en opfølgende funktionsinspektion for at kunne vurdere, om selskabet har efterlevet påbuddene i governance-afgørelsen. Finanstilsynet vil ud fra planen, som selskabet skal indsende den 1. september 2019, vurdere, hvornår Finanstilsynet vil foretage den opfølgende funktionsinspektion. Finanstilsynet vurderer derfor, at det ikke er relevant at fastsætte en frist i dette tilfælde.

Finanstilsynet vurderer, at det er urealistisk, at selskabet kan udbedre manglerne, som beskrevet i governance-afgørelsen, inden den 1. september 2019. Finanstilsynet vurderer, at det tager tid inden eventuelle igangsatte initiativer kan virke og i praksis sikre et effektivt ledelsessystem. Som eksempel kan det nævnes, at selskabet ikke har haft en nøgleperson for intern auditfunktionen siden 1. marts 2019. Udover at selskabet skal finde en nøgleperson for intern audit, skal nøglepersonen bruge tid på at få etableret en tilstrækkelig effektiv internal audit funktion.

Finanstilsynet vurderer derfor heller ikke, at Finanstilsynet kun kan fastsætte et kapitaltillæg, hvis selskabet ikke indsender førnævnte plan den 1. september 2019.

Finanstilsynet vurderer derfor samlet set, at andre foranstaltninger ikke vil kunne udbedre manglerne i tilstrækkelig grad indenfor en passende tidshorison, jf. § 350 b, stk. 1, nr. 2.

Finanstilsynets samlede vurdering

Det er samlet set Finanstilsynets vurdering, at Gefion Insurances ledelsessystem afviger væsentligt fra kravene i § 71 i lov om finansiel virksomhed og de regler, der er fastsat i medfør heraf i ledelsesbekendtgørelsen. Det er dermed

Finanstilsynets vurdering, at Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg til selskabets solvenskapitalkrav, jf. § 350 b, stk.1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Selskabet anfører i høringssvaret, at § 350 b i lov om finansiel virksomhed henholdsvis artikel 37 i solvens II-direktivet alene kan finde anvendelse i exceptionelle tilfælde, hvor andre sanktionsmuligheder er ineffektive eller uhenigtsmæssige. Selskabet anfører i høringssvaret, at denne betingelse ikke er opfyldt, allerede fordi Finanstilsynet i governance-afgørelsen udsteder en række påbud. Det må ifølge selskabet have formodningen imod sig, at Finanstilsynet udsteder påbud, hvis denne tilsynsforanstaltning er uhenigtsmæssig. Selskabet anfører desuden i høringssvaret, at Finanstilsynet ikke kan konkludere, at udstedelsen af påbud er en ineffektiv tilsynsforanstaltning, førend fristen for opfyldelsen af disse er udløbet.

Finanstilsynet vurderer, at dette tilfælde er et exceptionelt tilfælde, fordi der er så mange forhold i selskabets ledelsessystem, der er mangelfulde. Finanstilsynet vurderer ikke, at udstedelsen af påbuddene i governance-afgørelsen er uhenigtsmæssige, og ej heller, at der er krav om udstedelse af påbud, førend der kan fastsættes et kapitaltillæg.

Selskabet henviser til betragtning 27 i solvens II-direktivet for en nærmere afgrænsning af begrebet exceptionelle tilfælde. Solvens II-direktivets præambel, der alene kan anvendes som fortolkningsbidrag, foreskriver, at et kapitaltillæg er exceptionelt i den forstand, at det kun bør anvendes som en sidste mulighed, når andre tilsynsforanstaltninger er ineffektive eller uhenigtsmæssige. Finanstilsynet vurderer, at påbuddene i governance-afgørelsen på kort sigt er ineffektive i den forstand, at Finanstilsynet vurderer, at selskabet skal bruge mindst et år på at efterleve påbuddene. Finanstilsynet vurderer derfor, at det er nødvendigt at fastsætte et kapitaltillæg til selskabets SCR for at tage højde for de risici, der følger af manglerne i selskabets ledelsessystem, indtil påbuddene i governance-afgørelsen er efterlevet.

Beregning af kapitaltillæg

Finanstilsynet skal, hvis relevant, tage højde for de i artikel 277 i solvens II-forordningen omhandlede faktorer i beregning af kapitaltillægget, jf. artikel 286, stk. 1, litra a, i solvens II-forordningen. Derudover skal Finanstilsynet, hvis relevant, tage højde for tidligere fastsatte kapitaltillæg for sammenlignelige afvigelser i ledelsessystemet for andre forsikringselskaber med lignende risikoprofiler, jf. artikel 286, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen.

Finanstilsynet vurderer, at der ikke tidligere er fastsat kapitaltillæg for andre forsikringselskaber med lignende risikoprofiler.

Standardformlens kapitalkrav for operationelle risici er fastsat under antagelse af, at et forsikringselskabets risikostyring er på et standardiseret niveau.

Den operationelle risiko stiger i takt med forsikringselskabets aktiviteter, da den stammer fra utilstrækkelige eller fejlagtige interne processer, personale eller systemer, eller eksterne begivenheder, medmindre selskabet er veldiversificeret og godt ledet. Et veldiversificeret og godt ledet selskab antages at have en operationel risiko, der ikke kan overstige en lav værdi af det primære solvenskapitalkrav.

Det følger af artikel 204, stk. 1, i solvens II-forordningen, at kapitalkravet for operationelle risici for et selskab som Gefion Insurance er det mindste af 30 pct. af det primære solvenskapitalkrav og det primære kapitalkrav for opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko. Det primære kapitalkrav for opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko er stigende med omfanget af aktiviteter. For Gefion Insurance udgør kapitalkravet for operationelle risici 30 pct. af det primære solvenskapitalkrav.

Finanstilsynet vurderer, at antagelsen om, at selskabets operationelle risici ikke kan overstige en lav værdi af det primære solvenskapitalkrav, ikke er passende for Gefion Insurance. Det skyldes, at antagelsen er begrundet med, at selskabet skal have et godt ledelsessystem.

Finanstilsynet vurderer derfor, at Gefion Insurance's kapitalkrav for de operationelle risici undervurderer selskabets faktiske operationelle risici.

Finanstilsynet vurderer, at et kapitaltillæg svarende til forskellen mellem selskabets primære kapitalkrav for opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko, jf. artikel 204, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen, og selskabets kapitalkrav for operationelle risici, jf. artikel 204, stk. 1, i solvens II-forordningen, vil være passende set i forhold til manglerne i selskabets ledelsessystem. Dette beløb svarer til forskellen mellem selskabets kapitalkrav for operationelle risici med og uden den øvre grænse på 30 pct. af det primære solvenskapitalkrav. Finanstilsynet vurderer dermed, at det er sandsynligt, at selskabet i en 200-års begivenhed vil tabe, hvad der svarer til størrelsen af kapitaltillægget som følge af manglerne i ledelsessystemet.

Selskabet anfører i høringssvaret, at kapitaltillægget ikke er proportionelt med de væsentlige risici, som i det konkrete tilfælde skyldes de angivelige mangler ved ledelsessystemet. Selskabet anfører i forlængelse heraf, at proportionalitetsprincippet forudsætter, at Finanstilsynet kvantificerer sandsynligheden for, at de identificerede risici materialiserer sig, og at Finanstilsynet kvantificerer det potentielle tab, for at Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg, der afdækker det forventede tab.

Finanstilsynet vurderer, at kapitaltillægget skal fastsættes således, at solvenskapitalkravet dækker den ekstra risiko, som manglerne i ledelsessystemet medfører. Solvenskapitalkravet skal kalibreres, således at det svarer til,

hvad et selskab måtte forvente at tabe i en 200-års begivenhed. Finanstilsynet vurderer, at ovenstående kapitaltillæg er proportionelt med de væsentlige risici, som skyldes de mangler, der medførte, at Finanstilsynet vurderede, at der skulle fastsættes et kapitaltillæg til selskabets solvenskapitalkrav, idet kapitaltillægget sammen med selskabets nuværende kapitalkrav for operationelle risici udgør et beløb svarende til det primære kapitalkrav for opgørelsen af de risikovægtede poster for operationel risiko.

6. Offentliggørelse

Finanstilsynet og selskabet skal offentliggøre afgørelsen i medfør af § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

7. Klagevejledning

Finanstilsynets afgørelser kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er modtaget, jf. § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, indbringes for Erhvervsankenævnet pr. e-mail til adressen ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnet, Toldboden 2, 8800 Viborg, tlf. 72 40 56 00.

Det følger af § 7 i bekendtgørelse om Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn, at det er forbundet med et gebyr på 4.000 kr. at klage til Erhvervsankenævnet. Ved klager over forhold, der ikke vedrører klagerens aktuelle eller fremtidige erhvervsforhold, er gebyret dog 2.000 kr. Efter § 15, stk. 4, i nævnte bekendtgørelse, kan nævnet eller formanden på dets vegne træffe bestemmelse om hel eller delvis tilbagebetaling af det indbetalte gebyr, hvis der gives klageren helt eller delvist medhold. Gebyret tilbagebetales, hvis klagen afvises.

8. Øvrige bemærkninger

Kapitaltillægget ville den 31. maj 2019 have udgjort 39,2 mio. kr.

Finanstilsynet bemærker, at det pålagte kapitaltillæg vil indebære, at Gefion Insurances solvensgrad pr. 31. maj 2019 falder til 86 pct. Gefion Insurance har dermed ikke et kapitalgrundlag, der er tilstrækkeligt til at dække solvenskapitalkravet. Selskabet vil derfor blive påbudt at udarbejde en genoprettelsesplan, jf. § 248 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Kopi af afgørelsen er sendt til selskabets eksterne revisor.

Med venlig hilsen

Jesper Berg
direktør

Birgitta Nielsen
kontorchef